

ชาวบ้านพูด

- เสนีย์ มະคากะกุล
- ทะสัน หมัดหมาน
- บัญญู ขวลแหล
- ปราโมทย์ กระทบ
- ประพนธ์ เรืองณรงค์

รัฐมิแลฉบับก่อนได้สัมภาษณ์ผู้ว่าราชการ 3 จังหวัดภาคใต้ เกี่ยวกับสถานการณ์และความเป็นอยู่ของชาวบ้านในท้องถิ่นดังกล่าว ฉบับนี้เราเปลี่ยนให้ชาวบ้านจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เป็นผู้พูดบ้าง เชิญผู้อ่านพิจารณาเปรียบเทียบดู ผู้จัดทำรายการสัมภาษณ์ขอขอบคุณชาวบ้านที่ให้ความร่วมมือไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

กลุ่มที่ 1

ชาวบ้านกำแพงbaru ต.บางนาค อ.เมือง
จ.นราธิวาส

นายอะแฉ เฮาะห์ (อายุ 40 ปี)

นายอุเซ็ง ยูโซะ (อายุ 30 ปี) ผู้นำสนทนา

“พวกเรามีอาชีพจับปลา โดยใช้เรืออวนเล็ก ๆ เป็นเครื่องมือ ตอนแรก ๆ ทำมาหากินสะดวกสบายดี ต่อมาเมื่อเรืออวนขนาดใหญ่จากปัตตานี สงขลา บางทีก็มาจากจังหวัดภาคกลางเข้ามาหากินแถบนี้ เขาจะเอาปลาไปก็ไม่ว่าหรอก

ครับ เพราะท้องทะเลเป็นที่ทำกินของคนไทยทุกคน แต่ที่มาทำลายไม้ไผ่ของเราที่ใช้ล่อปลาก็กระไรอยู่ ทงนี้เคยบอกตำรวจมาแล้ว ก็เงียบหาย เราอาจไม่มีเงินให้เขาก็เป็นได้ ตอนนั้นชักรับลำบากใจมาก คือพวกเราได้รับหนังสือเรียกค่าคุ้มครองเรือ ทำนองเดียวกับเรียกเก็บค่าคุ้มครองสวนยาง จดหมายฉบับนั้นเขียนเป็นภาษามลายู มีเงินเหรียญบาทห้าครั้งแนบมาด้วย โดยขอเงินค่าคุ้มครองเรืออวนลำละ 100 บาท และเรือหางยาวลำละ 200 บาท ระหว่างนี้พวกเราอมรับ

ว่าหวาดกลัวกันมาก กลางคืนเป็นเวลาหาปลาได้
ดีกว่ากลางวัน ก็ไม่กล้าออกไป พวกเราต้องการ
ให้ตำรวจนำหรือทหารเรือ ช่วยให้ความอบอุ่นบ้าง
ทั้งนี้จะได้ตั้งหน้าทำมาหากิน ตามประสาชาวบ้าน
ผมขอฝากด้วยนะครับ”

“โจรผู้ร้ายหรือครับ พวกเราก็ไม่ทราบ
คืนนี้ เชื่อว่าสาเหตุที่มีโจร เนื่องจากความเจ็บใจ
เช่น นาย ก. ยิงนาย ข. แต่นาย ก. มีเงินหนา
อูดปาก เจ้าหน้าที เลย กลบ กลืน ความผิด
ได้ดี นาย ข. เจ็บทั้งตัวเจ็บทั้งใจ เมื่ออยู่เป็น
คนติดกับเขาไม่ได้ เลยแบกปืนเข้าป่าหายไป พวก
เราไม่เชื่อว่า พวกนี้จะเป็นถึงโจรแยกดินแดน
เพราะเขาไม่รู้หนังสือ จะเอาความรู้อะไรไปแยก
แต่หากมีความรู้ก็ไม่แน่ครับ ระหว่างตำรวจกับ
โจรนั้นชาวบ้านกลัวทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ทั่ว ๆ ไปกลัว
โจรมากกว่า เพราะถ้าโจรจับไป มันอาจเอาตายได้
แต่ถ้าตำรวจจับ อย่างน้อยก็แค่ข้อมหยอดข้าวต้ม
เท่านั้นเอง”

“เรื่องการติดต่อกับหน่วยงานราชการ พวก
เราลำบากอย่างเดียวคือภาษาพูด ถ้าไปพูดกับเจ้า
นายโดยตรง กว่าจะรู้เรื่องนั้นก็เหมือนรอกทุเรียน
หล่นแหละครับ บางครั้งต้องเสียค่าอะไรต่างๆ
พวกเราก็ไม่รู้ก็ต้องควักกระเป๋าเป็นธรรมดา อย่าง
ดีก็มีสามบอกให้พอถูไถไปได้บ้าง ที่ทางการช่วย
พัฒนาหมู่บ้านกำปงบารู พวกเราพอใจมากเพราะ
ช่วยให้หมู่บ้านก้าวหน้า อย่างไม่รู้ก็ตามพวกเราส่วน

มากยากจน เวลาเจ็บไข้ยังรักษาหมอกกลางบ้าน
เพราะไม่มีเงินไปให้หมอที่โรงพยาบาล ส่วน
อาหารการกินก็อาศัยปลาที่หาได้ และมีน้ำบูดูเป็น
อาหารหลัก”

“เด็กที่นี้จำนวนประมาณ 50 เปอร์เซนต์
เรียนที่โรงเรียนในหมู่บ้าน จบ ป. 4 แล้ว เรียน
ก่อน้อยมาก ความจริงพ่อแม่ก็อยากให้ลูกได้เรียน
หนังสือ แต่เราไม่มีเงินเพียงพออย่างเดียวยังทำอะไร
ได้ละครับ เกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่ที่สอนทั้งหนังสือ
และอาชีพ พวกเราเห็นด้วยอย่างยิ่ง ขณะนี้มี
นักเรียน 60 คนแล้ว และคงจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
สำหรับบทบาทนิสิตมหาวิทยาลัย พวกเราต้องการ
ให้ช่วยพัฒนาหมู่บ้าน และอยากให้ไปช่วยแจก
หนังสือและเสื้อผ้าแก่เด็กยากจนบ้างครับ”

กลุ่มที่ 2

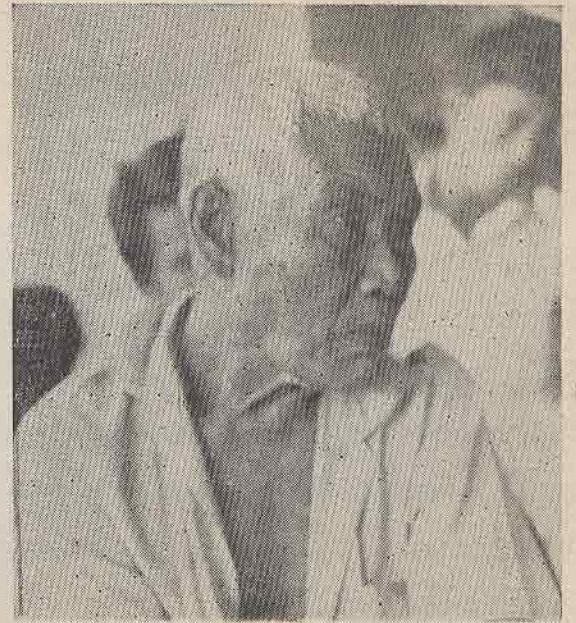
ชาวบ้าน อ.เมือง จ.ปัตตานี
นายคอระ มะมิง (อายุ 48 ปี)

“ผมมีอาชีพทำน้ำบูดูและนำปลาขายมา
กว่า 10 ปี แล้วครับ น้ำบูดูของผมมี 2 ชนิด คือ
ชนิดดีและชนิดธรรมดา ทั้ง 2 อย่างแตกต่างกัน
ที่ชนิดปลา อย่างดีใช้ปลาเรียกตามภาษาถิ่นว่า
ปลาลูกเมระ อย่างธรรมดาใช้ปลาอะไรก็ได้ ครั้ง
หนึ่งๆ ผมซื้อปลา 50-100 กิโลกรัม เทียบกับปลา
ลูกเมระตกกิโลกรัมละ 1.50 บาท แพงพอคุณครับ

ผมนำปลามาล้างให้สะอาดแล้วคลุกเกลือ โดยปลา
จำนวน 5 ลิตร ต่อเกลือ 2 ลิตร จากนั้นหมัก
ปลาไว้ในโอ่งหรือไห ใช้เวลาหมักร่วมปีจึงใช้การ
ได้ ส่วนน้ำปลาเพียงเดือนเดียวก็ได้การครบ ผม
นำน้ำปลูไปขายที่ตลาดโดยขายลิตรละ 2 บาท ก็
ขายได้ดีพอควรไม่ถึงกับขาดทุน”

“ผมคิดว่าจะนำไปขายตลาดต่างอำเภอ
บ้างก็กลัวใจครบ เวลาที่พวกโจรหนักมือขึ้นทุก
วัน แม้แต่ตำบลหรือเซะห่างจากตลาดไม่มาก ชาว
บ้านยังโดนเล่นงาน คราวก่อนพวกผมเข้าใจว่า
โจรคงไม่ทำร้ายเพราะเป็นไทยมุสลิมด้วยกัน ที่
ไหนได้ครบเวลานั้นมันรังแกไม่เลือก ความจริงผม
ว่าโจรเหล่านั้นเป็นโจรธรรมดา ไม่ถึงขั้นแบ่งแยก
บ้านเมือง ถ้าปราบให้ราบคาบชาวบ้านคงสาธุกัน
ทั่วหน้า ทั้งนี้นางสาวบ้านส่วนใหญ่ไม่รู้โอ่งไหน
โอ่งไหนเกี่ยวกับการเมืองเลย ผมเองก็ก้มหน้าก้มตา
ทำน้ำปลาน้ำปลูขาย ถ้าจะรู้เรื่องการเมืองบ้างก็
อาศัยวิทยุแหละครบ”

“อีกอย่างหนึ่งผมต้องการให้เด็ก ๆ เรียน
หนังสือให้มาก แต่ก็ปัญหาเหมือนกัน เพราะ
เรียนมาก ๆ ไม่รู้ว่าจะทำงานกันที่ไหน เพราะ
เดี๋ยวนี้คนมากขึ้นทุกวัน เด็ก ๆ ของผมก็ช่วยกัน
ทำน้ำปลาน้ำปลู ไม่ต้องจ้างคนภายนอก ที่เรียน
หนังสือได้ก็ให้เรียนไป นี่ก็ลูกสาวผมคนหนึ่งสอบ
ตก ม.ศ. 5 มา 2 ปีแล้ว อยากให้สอบเดือน

สิงหน่ออีกครั้ง ถ้าไม่ได้ค่อยแก้ปัญหาต่อไป”

นางสงวน มณีโชติ (อายุ 45 ปี)

ชาวบ้านโลกมะม่วง อ.เมือง จ.ปัตตานี

“ดิฉันมีอาชีพทำอิฐขาย เมื่อ 15 ปีก่อน
ดิฉันเคยเป็นลูกจ้างโรงงานทำอิฐในปัตตานี เวลา
น้องมาตังกิจการเองคู่บ้าง ดิฉันซื้อดินจาก
ทุ่งเจ๊ะดี ไร่ละ 175 บาท และทราย 4 คิวๆ ละ
80 บาท นี่เป็นเพียงกิจการเริ่มต้นนะกะ คนงาน
ส่วนใหญ่เป็นไทยมุสลิม ดิฉันให้เขารับเหมา คือ
ใครทำได้ 100 แท่ง ก็จ่ายให้ 7 บาท หลายคน
สามารถทำงานได้วันละ 30-40 บาท พอจะช่วย

ชาวบ้านมีอาชีพเลี้ยงครอบครัวได้ ชาวบ้านโคก
มะม่วงส่วนใหญ่เป็นไทยมุสลิม จบ ป. 4 ไม่ได้
เรียนต่อเป็นจำนวนมาก พอทำงานได้ก็รับจ้างทำ
อิฐ ก่ออิฐ หรือขับสามล้อ”

“อย่างไรก็ตามละแวกนี้ไม่มีโจรผู้ร้ายเพราะ
อยู่ใกล้เขตเทศบาลมาก ส่วนใหญ่เขาอยู่ด้วยความ
สงบ เรื่องความยุ่งยากที่เป็นข่าวขณะนี้ ก็ห่างไกล
ออกไป ลูกชายดิฉันเองก็เป็นหน่วยกองปราบพิ-
เศษเมื่อวันก่อนก็โดนยิงที่มือขวาเพราะหัด ฝึกยิง
เห็นด้วยอย่างยิ่ง ที่รัฐบาลควรทุ่มเทกำลังเข้า
ปราบปรามให้เด็ดขาดเสียที”

● ● ●
กลุ่มที่ 3

ชาวบ้าน อ. เมือง จ. ยะลา
นายก่อเดร์ มอสุ (อายุ 30 ปี)

“ผมเป็นกรรมกรสามล้อเครื่อง ผมต้อง
เช่ารถวันละ 40 บาท เลยต้องทำรายได้ให้สูงกว่า
ค่าเช่า บางวันโชคดีอาจได้เกินกว่า 100 บาท
แต่หักค่าน้ำมัน ค่าอาหาร ค่าเช่า แล้วน้ำใจหาย
ผมเองมีลูก 4 คน กำลังเรียนหนังสือ 2 คน ฝ่าย
ภรรยาที่ไม่มีรายได้อะไรเลย ผมจำเป็นต้องกัก
พื้นที่กับความยากจน เรื่องหนี้สินนี้แหละครับเป็น
ปัญหาสำคัญที่ทับถมผมอยู่ทุกวัน เกี่ยวกับโจรรัด
ไตหรือครับ ผมก็กลัวเพราะขณะนี้บ้านเมือง
กำลังวุ่น ตำรวจหรือเจ้านาย ผมก็กลัวเหมือนกัน

ครับ พวกจรรยาเคยไถเงินผม ถ้าไม่ให้เขาก็ว่า
ไม่ร่วมมือกับข้าราชการ ผมเคยโดนจับมาแล้ว
ครับ ทั้งๆ ที่ไม่มีความผิดก็โดนซ้อมเสียหมอบ
ญาติผมคนหนึ่งถูกยิงตายเมื่อ 4 ปีมาแล้ว ก็ยังไม่
รู้ว่าใครฆ่า เหมือนกับบ้านเมืองไม่มีชื่อไม่มีแป
เลยครับ”

“เท่าที่ผ่านๆ มา ผมคิดว่าข้าราชการยังไม่
เข้าถึงประชาชน เพราะข้าราชการมาจากดิน
อื่น พูดภาษามลายูไม่ได้ และไม่เข้าใจประเพณี
ของพวกเขา และที่สำคัญผมว่าควรให้ชาวบ้าน
ไทยมุสลิมเรียนหนังสือสูงๆ และรับราชการให้
มากๆ เพื่อแก้ปัญหาได้บ้าง เกี่ยวกับการให้
ความคุ้มครอง เท่าที่ทางการเคยทำๆ มา ก็ไม่
ได้ผลเท่าที่ควร เช่นผมเคยเห็นตำรวจไปประจำ
อยู่ที่บ้านแห่งหนึ่ง ปรากฏเขาเอาที่เรียนชาวบ้าน
ไปกินเฉยๆ ถ้าไปปราบโจรกันจริงๆ ก็ดีเน
ครับ”

“เรื่องการศึกษาหรือครับ ผมเองก็จบ
ป. 4 แต่ก็อยากแสดงความคิดเห็นสักนิดว่า ทาง
การควรนำวิชาศาสนาอิสลาม และการเขียน
ภาษายิวีสอนในโรงเรียนทั่วๆ ไปด้วย เพราะ
ชาวบ้านเขามีความเชื่อถือศาสนาและภาษามาก”

นายเซ็ง ซอ-บรี (อายุ 35 ปี)

“ผมเปิดร้านขายของชำ มา 8 ปีแล้วครับ
การค้าก็ได้กำไรพอสมควร เวลานี้ราคาของมาสูง

จะขายให้ถูกก็ไม่ได้ นี่แหละครับชาวบ้านต้องซื้อ
ของแพง ต่างเค็ดอื่นไปตาม ๆ กัน เวลาเดียว
กันพวกคนขายก็ลำบาก ผมคิดว่าอาชีพค้าขายคง
ยุ่งยากขึ้นทุกวัน ถ้าเป็นไปได้ทางการควรวินิ
ลดราคาสินค้าลงบ้าง โดยส่งซื้อสินค้าพุ่มเพื่อยให้
น้อยลง และเพิ่มการผลิตภายในประเทศให้มาก
ขึ้น สินค้าร้านผมส่วนใหญ่ซื้อต่อจากร้านคนจีน
ตลาดยะลาเอง ผมคิดว่าไทยมุสลิมควรส่งเสริม
การค้ากันบ้าง เวลานี้ยะลาไม่มีบริษัทใหญ่ๆ ของ
ไทยมุสลิม เคยมีปัญหาอยู่เหมือนกัน คือมีการ
ตั้งบริษัทใหญ่ครั้งหนึ่ง แล้วถูกเพ่งเล็งว่า หลัง
ฉากมีการสนับสนุนโจรแบ่งแยกดินแดน หรือส่งเสริม
เสริมนักการเมือง”

มะดาอี๊ะ ลาแซ (อายุ 28 ปี)

“ผมทำสวนทุเรียนและสวนเงาะอยู่ที่หมู่ 3
บ้านกรงบั้ง การศึกษาหรือครับ ผมจบเพียง
ป 7 เรียนศาสนาที่ปัตตานีและยะลา นอกจาก
ทำสวนแล้วผมเป็นครูสอนศาสนาด้วย เวลาว่างๆ
ก็หารีอกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับปัญหาการครองชีพ แต่
แก้ไม่ตก เพราะมันยากมาก ผมอยากให้ทางการ
ยื่นมือช่วยเหลือเกษตรกรจริง ๆ ไม่ใช่ช่วยกัน

เฉพาะพวกท้องถิ่น ความบกพร่องของข้าราชการ
มีบ้างครับ เช่นเวลาชาวบ้านไปติดต่องานที่อำเภอ
หรือจังหวัด ส่วนมากไม่ได้รับความสะดวกเท่า
ที่ควร พวกผมมักแต่งกายรุ่มร่วมตามประสาชาว
บ้าน อย่าได้ถือเลยครับ ผมเองชอบข้าราชการ
ที่ให้ความเที่ยงธรรม ยิ่งเวลานี้ทางการควรรยื่น
มือช่วยเหลือชาวนาชาวสวน เช่นแบ่งที่ดินให้
ชาวบ้านยากจนได้ทำมาหากิน สำหรับการศึกษาก็
ควรยกฐานะนักศึกษาและครู ร.ร. ราษฎร์สอน
ศาสนาอิสลามให้ดีกว่าเดิม”

“เกี่ยวกับพวกโจรหรือครับ ผมคิดว่า
สาเหตุเกิดจากเจ้าหน้าที่ไม่ยุติธรรม จับกุมและทำ
โทษผู้ไม่มีความผิด ชาวบ้านเลยเทิดีตเข้าป่า เวลา
นี้พวกโจรมีมากมายครับ ผมอยากให้ทางการแยก
โจรกับชาวบ้านที่สุจริตออกจากกัน แล้วจับคน
ชั่ว ๆ ให้เกลี้ยง และถ้าทำได้ก็ควรปราบคอร์รัปชัน
ในวงราชการทุกระดับ ขจัดข้าราชการทุจริตต่อ
หน้าที่ให้หมดไป ผมคิดว่าบ้านเมืองสงบแน่” □